

Smidakerinnan var en klok kvinna. Hennes mor kallade di Rokerinnan. Jag kom hit från Ustved. Jag hade ett ont ben som kändes så som om det var en smärta. Men hon klarade det. - Hon smorde smör på mig som hon själv kokte.

Klok. Jag i Åsrum när jag följde hade varit konstbok. Jag tog honom. Jag hade haft mig ont i mina händer. Han sa till mig för försiktig om att jag varade om igen när jag sa honom. Men han var inte för svår, vad det var brödde på. Han kunde se vad folk tänkte på. Min mor var där.

Flan satt och tänkte på, hur
hon skulle säga på igenom ett
svårt ställe. Det märkte han
och sade till henne att inte vara
rädd. Det skulle han ordna.

De skulle ha ett natt-
barn med sig, som den späte
legat i, så kunde han bota den
spite.

En bonde svarade till
hon om när i staden. "Du ska
vara så lugn och rolig, för minna
kvällen skall du komma till
mig." sade Kloklars. Donden
fick rådan väsk, och munnen
blev smid. Flan blev trygg att
gå sig i väg till Kloklars. "Du
ska få behålla din mörk mun,

men väskan ska du bli fri ifrån"
rä' grabben. - Han hade förbrutit sig
till djävulen. Han hade en bote skui-
van med sig.

Vi var brudna på ungdoms-
kalas till en familj i Drosary.
På hörde jag någon jämsa sig och
frågade om någon var spik. "Vi
har en dålig på. Han är rent omöj-
lig". Han våldades och skrek. Han
var en bortbygd.

Fåra dåna folk som de
kallade bortbygdiga. Koll var van-
liga maniska som gjävde sig
ner i jorden. De levde på en bageri-
nira. Det var mer i Skogsbygd.

denne del var föll De skulle fram
till marineringsbottningar för att få
mat De var mycket ärliga De
brutade bara av en sergent vidill.
De tärnade alltså tillbaka igen.

När de ligger ner skogen
och jämnar bakkarna så dör de
då marineringsbottarna ut.

Det var en som fått en
förbjudning. Han gick till Åsinn-
fors Han sa till herrens att
elota i bakhjulen och rätta för-
budningen på gästarna. Det gjorde
hon. Då kom höllkärningen förändrad
i en förbättrad fart och tog förby-
gningen.

Länsmannen kom för att
hämta Bloklaus. Men han fick
inte i gång hästen. De kunde
inte göra Bloklaus någonting

I Gränsvägen tog de en
en stol under predikastolen. Där
den som fått vänta blev fick
sitte. De spottade på honom
och sa.

På landet på galgbackarna kom
folk. Det var en del som gick på
na för att ta stol i en stol. Det
skulle vara fallandespika.